

Sag C-196/94

Catherine Schiltz-Thilmann mod Ministre de l'Agriculture

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Luxembourg's Conseil d'État)

»Anmodning om præjudiciel afgørelse — fortolkning af artikel 5c
i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968
om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter —
tillægsafgift — referencemængde — overskridelse«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Cosmas fremsat den 28. september 1995 3993
Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. november 1995 4004

Sammendrag af dom

Landbrug — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift på mælk — en producents overskridelse af en af sine referencemængder — bestridelse af forpligtelsen til at betale tillægsafgift med den begrundelse, at der ikke har fundet nogen overproduktion sted på nationalt plan ud fra en sammenligning mellem summen af de mængder, som er bragt på markedet, og summen af de to referencemængder, som er tildelt den pågældende medlemsstat for henholdsvis leverancer og direkte salg — ulovligt

(Rådets forordning nr. 804/68, art. 5c, stk. 7, som ændret først ved forordning nr. 856/84 og dernæst ved forordning nr. 1298/85, samt forordning nr. 857/84, art. 6a, som ændret ved forordning nr. 590/85)

Inden for ordningen for tillægsafgift på mælk er de samlede referencemængder, som tildeles en medlemsstat for henholdsvis direkte salg og leverancer, uafhængige af hinanden. En producent, som har overskredet en af de individuelle referencemængder, han rådede over, kan derfor ikke til støtte for at unddrage sig sin forpligtelse til at betale tillægsafgift som følge af denne overskridelse påberåbe sig, at der ikke har fundet nogen overproduktion sted på nationalt plan, idet den samlede producerede mængde er mindre end summen af de to samlede referencemængder, som den pågældende medlemsstat rådede over.

Den omstændighed, at disse to typer af referencemængder er indbyrdes uafhængige,

berøres hverken af artikel 5a, stk. 7, i forordning nr. 804/68, som ændret først ved forordning nr. 856/84, og dernæst ved forordning nr. 1298/85 — og hvorefter det på visse betingelser for at tage hensyn til de strukturændringer, der påvirker de direkte salg og leverancerne, er muligt at ændre den samlede referencemængde for leverancer, som en medlemsstat råder over, uden samtidig at forhøje summen af den pågældende medlemsstats referencemængder — eller af artikel 6a i forordning nr. 857/84, som ændret ved forordning nr. 590/85, hvorefter de individuelle producenter, som råder over to referencemængder, ved ændringer i deres afsætningsmønster kan opnå en forhøjelse af en af disse to mængder, som er betinget af en tilsvarende nedsættelse af den anden mængde.